

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1983-1984**

5 JUILLET 1984

Projet de loi de redressementAMENDEMENTS PROPOSES
PAR M. BASECQ ET CONSORTS

ART. 35, 40 et 41, § 3

Supprimer les articles 35, 40 et 41, § 3.

Justification

Les avantages accordés au personnel du secteur financier qu'il soit public ou privé, sont un élément qui fait partie intégrante de la rémunération. Par son intervention, le Gouvernement modifie unilatéralement et fondamentalement un rapport salarial qui a été établi par convention entre un employeur et son personnel.

ART. 39bis (nouveau)

Insérer un article 39bis (nouveau), libellé comme suit :

« Article 39bis. — L'article 91bis, §§ 1er et 4, du Code des impôts sur les revenus, instauré par la loi du 28 décembre 1983, est abrogé. »

Justification

La loi du 28 décembre 1983 a, entre autres, instauré un système de précompte sur les allocations de chômage.

R. A 13038*Voir :*

Documents du Sénat :

718 (1983-1984) :

N° 1 : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

N°s 2/1° à 2/8° : Rapports.

N°s 3 à 21 : Amendements.

BELGISCHE SENAAAT**ZITTING 1983-1984**

5 JULI 1984

Ontwerp van herstellwetAMENDEMENTEN
VAN DE HEER BASECQ c.s.

ART. 35, 40 en 41, § 3

De artikelen 35, 40 en 41, § 3, te doen vervallen.

Verantwoording

De voordelen die aan het personeel van de financiële sector worden toegekend ongeacht of het om de overheids- dan wel om de privé-sector gaat, vormen een wezenlijk bestanddeel van de bezoldiging. Door haar eenzijdig optreden brengt de Regering grondige wijzigingen aan in een salarisverhouding die bij overeenkomst tussen een werkgever en diens personeel werd vastgesteld.

ART. 39bis (nieuw)

Een artikel 39bis (nieuw) in te voegen, luidende :

« Artikel 39bis. — Artikel 91bis, §§ 1 en 4, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, ingevoerd bij de wet van 28 december 1983, wordt opgeheven. »

Verantwoording

De wet van 28 december 1983 heeft o.m. een regeling van voorheffing op de werkloosheidsuitkeringen ingevoerd.

R. A 13038*Zie :*

Gedr. St. van de Senaat :

718 (1983-1984) :

N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

N°s 2/1° tot 2/8° : Verslagen.

N°s 3 tot 21 : Amendementen.

De plus, hormis pour les allocations de chômage obtenues par un travailleur-chef de ménage et dans le cas où une retenue de 10 p.c. minimum est exercée, une pénalité de 22,5 p.c. est prévue en cas d'insuffisance de la retenue par rapport à l'impôt dû; cette pénalité est calculée sur la différence entre le précompte versé et l'impôt.

En raison des nombreuses aberrations auxquelles conduit ce système, le présent amendement vise à supprimer la pénalité de 22,5 p.c. prévue par la loi du 28 décembre 1983.

Ainsi, par exemple, un chômeur redevable en fin de compte de seulement 5 p.c. d'impôt, se sent obligé de faire retenir 10 p.c. de son allocation pour avoir la certitude de ne pas avoir de pénalité à payer. Ceci a pour conséquence que des allocataires sociaux dont les revenus sont particulièrement bas, sont privés pendant un temps de moyens financiers qui leur sont certes remboursés dans le futur par le Trésor, mais sans intérêts.

De plus, l'application de la règle des 10 p.c. peut conduire à des situations où le chômeur a versé au Trésor des sommes plus importantes que celle que la loi sur la protection de la rémunération autorise à payer.

Ceci démontre que ce qui fait la difficulté, c'est le système de pénalité qui pousse les chômeurs, bien qu'ils n'y soient pas légalement contraints, à recourir à la retenue de 10 p.c. Il est, en effet, très difficile à un chômeur de pouvoir calculer dès les premières semaines de l'exercice fiscal quel sera le montant de l'impôt dû pour l'année en cours, impôt qui est influencé par la situation familiale et professionnelle du contribuable.

Par ailleurs, si on considère les 22,5 p.c. comme un incitant, on en arrive également à une absurdité légale. En effet, la loi a pour effet d'inciter des chômeurs à payer une avance pour un impôt que, dans la situation présente, ils ne doivent pas, compte tenu de leurs revenus.

La suppression du système de pénalité ou incitant ouvre donc une plus grande sécurité financière pour les bénéficiaires d'allocations de chômage et répare une injustice sociale.

R. BASECQ.
Y. de WASSEIGE.
G. PAQUE.

Bovendien wordt, behalve voor de werkloosheidsuitkeringen verkregen door een werknemer-gezinshoofd en ingeval een inhouding van ten minste 10 pct. verricht wordt, in een boete van 22,5 pct. voorzien wanneer de inhouding ten opzichte van de verschuldigde belasting ontoereikend is; die boete wordt berekend op het verschil tussen de gestorte voorheffing en de belasting.

Wegens de talrijke ongerijmdheden waartoe die regeling aanleiding geeft, beoogt dit amendement de bij de wet van 28 december 1983 ingevoerde boete van 22,5 pct. af te schaffen.

Aldus voelt een werkloze die uiteindelijk slechts 5 pct. belasting verschuldigd is, zich verplicht 10 pct. van zijn uitkering te laten afhouden om de zekerheid te hebben dat hij geen boete zal moeten betalen. Een en ander heeft tot gevolg dat sociale-uitkeringsgerechtigden met een zeer gering inkomen een tijdlang beroofd worden van financiële middelen, die hun later weliswaar door de Staatskas maar dan zonder interest worden terugbetaald.

Bovendien kan de toepassing van de 10 pct.-regel met zich brengen dat een werkloze aan de Staatskas aanzienlijk sommen gaat storten dan door de wet op de bescherming van het loon toegelaten is.

Het bovenstaande toont aan dat de moeilijkheid schuilt in de boeteregeling die de werklozen, ofschoon zij daar wettelijk niet toe verplicht zijn, ertoe aanspoort 10 pct. van hun uitkering te laten inhouden. Het is voor een werkloze immers zeer moeilijk reeds in de eerste weken van het aanslagjaar het bedrag van de voor het lopend jaar verschuldigde belasting te berekenen, want die belasting wordt door de gezins- en beroepstoestand van de belastingplichtige beïnvloed.

Indien men de 22,5 pct. als een stimulans beschouwt, komt men bovendien ook uit een wettelijk oogpunt tot een absurde toestand. De wet heeft immers tot gevolg dat werklozen aangespoord worden om een voorschot te betalen op een belasting die zij in de huidige stand van zaken en rekening houdend met hun inkomsten, niet verschuldigd zijn.

De afschaffing van het systeem van de boete of van de stimulans betekent dus een grotere financiële zekerheid voor de gerechtigden op werkloosheidsuitkering en een herstel van de sociale rechtvaardigheid.